

Bruxelles, den 31. oktober 2017
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2016/0230 (COD)

13249/17
ADD 1

CLIMA 280
ENV 848
AGRI 553
FORETS 44
ONU 136
CODEC 1600

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	12829/17
Komm. dok. nr.:	11494/16 - COM(2016) 479 final
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer – Generel indstilling = Erklæringer

Hermed følger til delegationerne erklæringer fra Kroatien, Polen, Finland og Kommissionen vedrørende den generelle indstilling, som Miljørådet vedtog den 13. oktober 2017. Erklæringerne vil blive optaget i protokollen for Rådets samling.

KROATIEN

"Selv om de kroatiske ændringer, som bekræfter de specifikke forhold i Republikken Kroatien, der skyldes krigsbegivenhederne i 1990'erne, og som har haft og fortsat har en direkte indvirkning på skovforvaltningen, delvist er blevet indarbejdet i den seneste udgave af udkastet til LULUCF-forordningen, er Republikken Kroatien af den opfattelse, at det er nødvendigt yderligere at præcisere udkastet til forordning for at tage højde for individuelle forhold, især i afsnittet om kompensationsmængder i bilag VII.

Eftersom Republikken Kroatien er et land med store skovarealer (mindst 43 % af landets samlede areal), medfører forslaget til den generelle indstilling til LULUCF-forordningen og navnlig den foreslåede fleksibilitet på 9,6 mio. ton CO₂-ækvivalenter for perioden 2021-2030 kombineret med den foreslåede kompensationsfaktor på 12 %, at landet bliver bragt i en position, hvor det risikerer at blive urimeligt hårdt ramt. Dette betyder også, at industrien og økonomien vil skulle udligne emissioner fra LULUCF-sektoren, selv om denne faktisk vil indeholde dræn frem til 2030.

Nye ekspertvurderinger viser, at Republikken Kroatien har brug for en større kompensation (kompensationsfaktor på 32 %), dvs. en årlig kompensationsgrænse på 2,5 mio. ton. Disse vurderinger tager højde for, at referenceperioden (2000-2009) ikke var repræsentativ for Republikken Kroatien, eftersom skovningsintensiteten var relativt lav og på et suboptimalt niveau som følge af borgerkrigen og minerede skovarealer. Der er derfor planer om at øge skovningsintensiteten i Republikken Kroatien og samtidig kræve videreførelse af den bæredygtige skovforvaltning og permanent opretholde CO₂-dræn.

I betragtning af ovenstående mener Republikken Kroatien stadig, at det er nødvendigt at øge den kompensationsmængde, som er fastsat for landet i bilag VII, og det kan derfor ikke støtte vedtagelsen af den generelle indstilling."

POLEN

"Skove og jord er de største kulstofreservoirer i verden. Skov- og jordforringelse har en negativ indvirkning på kvaliteten af og adgangen til vand og på biodiversiteten og forværrer globale problemer såsom sult, fattigdom og migration. Begrænsning eller ligefrem udryddelse af disse problemer globalt er et af elementerne i Parisaftalen. Det er først og fremmest gennem genopretning af naturlige systemer såsom skove og jord, at vandkvaliteten skal forbedres, og biodiversiteten beskyttes. Høstning af træer i overensstemmelse med genopretning af naturlige systemer forbedrer miljøforholdene, beskytter biodiversiteten og skaber arbejdspladser, herunder i landdistrikterne.

Polen vil derfor gerne udtrykke sin bekymring over det foreslåede udkast til forordning og udtrykke sin **dybe skuffelse over kompleksitetsgraden af de nye forslag til dokumentets tekst, der blev vedtaget som en generel indstilling på samlingen i Miljørådet den 13. oktober 2017. Ordlyden af den aftalte tekst er uforståelig for den almindelige læser. Vi mener, at vi skal nå frem til en gennemsigtig og forståelig løsning**, der er globalt acceptabel. Det udarbejdede dokument vil blive præsenteret i forbindelse med klimakonventionen. Det foreslåede referenceniveau for forvaltede skovarealer er en del af Unionens nationalt bestemte bidrag i henhold til Parisaftalen og bør være en metode, som andre parter kan anvende. Vi skal desuden sikre, at den foreslåede løsning ikke skaber mere bureaukrati og ikke overser fremskridt inden for videnskab og uddannelse. EU skal foregå udviklingslandene med et godt eksempel i denne henseende.

Det forhold, at **skovøkosystemerne er de største og vigtigste kulstofdræn i Europa, er ikke afspejlet på behørig vis i den foreslåede lovgivning**. Medlemsstaterne udøver bæredygtig skovforvaltning, hvilket giver et årligt nettooptag på 440 mio. ton CO₂-ækvivalenter.

Lovgivningsforslaget tilskynder ikke medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der kan sikre en professionalisering af skovforvaltningen for at øge skovenes modvirkningspotentiale og tage hensyn til det organiske kulstof i skovjorden. Forslaget henviser ikke til muligheden for at øge mængden af skovenes optag som følge af yderligere skovforvaltningsaktiviteter, f.eks. ved at omlægge skovbestande, øge naturlige skovbestandes potentiale og regulere rotationsperioderne for modne skovbestande. **Vi bør derudover undgå at lave regnskabsprincipper, der vil generere debet, hvis skovbiomasseressourcerne vokser inden 2030 og bliver betydelige dræn.**

Indførelsen af reglen om neutralitet ("no-debit rule") i Unionen giver også anledning til bekymring. Det er en ny regel, der ikke er bindende i henhold til Kyotoprotokollen, og som er indført på EU-plan. For det første findes denne regel allerede i form af artikel 4 i udkastet til forordning, der forpligter medlemsstaterne til at sikre, at de ikke har nettoemissioner i LULUCF-sektoren. For det andet skaber denne idé en bekymrende præcedens ved at fastsætte en målsætning for EU. Det kan i høj grad påvirke den måde, hvorpå skove forvaltes i de enkelte medlemsstater. Vi understreger eftertrykkeligt, at skovbrug hører under medlemsstaternes ansvarsområde, så fastsættelsen af en EU-målsætning vil underminere disse beføjelser. For det tredje har bæredygtig skovforvaltning i sig selv en selvstændig værdi, og den må ikke gøres afhængig af foranstaltninger i nabolande. Medlemsstater, der opfylder forpligtelserne i forordningens artikel 4 og udfører bæredygtig skovforvaltning, må ikke straffes for at overholde de forpligtelser, de har fået pålagt. Medlemsstaterne får tildelt kompensation på grundlag af en vilkårligt valgt periode for referenceniveauet for forvaltede skovarealer; alle medlemsstater bør derfor have ret til kompensation, hvis behovet opstår. For det fjerde vil medlemsstaterne først ved slutningen af regnskabsperioden vide, om de har ret til at anvende deres kompensationspulje, hvilket umuliggør væsentlig og strategisk planlægning, da det er usikkert, om staterne opfylder EU-målet.

Polen vil også gerne understrege sin holdning til referenceniveauet for forvaltede skovarealer og forelægge sin fortolkning af, hvordan niveauet bør fastsættes, og hvilke faktorer der bør tages i betragtning ved fastlæggelsen heraf.

Polen mener, at **referenceniveauet for forvaltede skovarealer for et bestemt år bør være i overensstemmelse med den naturlige model for udvikling af skovressourcerne; det bør tage hensyn til behovet for at øge skovpotentialet og den aktuelle og forventede aldersstruktur for skovbestande i en given medlemsstat.**

Polen understreger, at referenceniveauet for forvaltede skovarealer bør tage hensyn til overvågning og regelmæssig vurdering af den biodiversitet, der er karakteristisk og specifik for de funktioner, som skovene har i en medlemsstats system for beskyttelse af naturressourcerne. Enhver handling, der påvirker væksten i skovressourcerne, og som forårsager en "gunstig" afvigelse fra denne model, er en yderligere menneskeskabt handling, som skal tages i betragtning i henhold til den foreslåede regnskabsmetode.

Vi mener, at der er et stort behov for at ændre metoden for de foreslåede løsningsmodeller vedrørende referenceniveauet for de anførte forslag i forordningen. Det bør ikke accepteres at ændre den tilgang, der indgår i den hidtidige ubestridte doktrin om, at voksende skovressourcer, der spiller en rolle som naturlige dræn i et givet land, hvis de begrænses kunstigt, bliver en emissionskilde i regnskabssystemet.

Polen foreslår, at referenceniveauet for forvaltede skovarealer tager hensyn til virkningen af ændringer, der er forbundet med den naturlige dynamiske struktur og aldersstrukturen. Det er vigtigt, at medlemsstaterne ikke straffes for at udøve bæredygtig skovforvaltning, der har til formål at øge skovressourcerne, og som udføres i overensstemmelse med fast praksis og national lovgivning.

Polen er enig med Kommissionen i, at en ikkebæredygtig skovaldersstruktur (hvor andelen af ældre aldersklasser stiger) kan føre til en reduktion af skovenes rolle som kulstofdræn på lang sigt.

Til trods for Kommissionens forsøg på at forsikre medlemsstaterne om, at tilgangen til referenceniveauet for forvaltede skovarealer ikke bør berøre fremtidige begrænsninger af skovforvaltningsintensiteten unødigt, kan fastsættelsen af mulige begrænsninger i den foreslåede lovgivning være i strid med ånden i Parisaftalen, der har til formål at opretholde eller øge skoves rolle som kulstofdræn på lang sigt.

Det bør understreges, at det referenceniveau, der foreslås i øjeblikket, ikke er korrekt, set ud fra hvordan skove fungerer, og hvordan de anvendes med henblik på økonomisk udvikling. Polens model med at inddrage skovbrug i klimapolitikken indebærer øget skovproduktivitet, dvs. øget træproduktion. Denne tilgang tjener samfundet, men betyder også, at skove spiller en større rolle i beskyttelsen og udformningen af biodiversitet og har en forbedret indvirkning på vandkvalitet og jordgenopretning. Polen ønsker med denne erklæring at henlede opmærksomheden på disse spørgsmål og opfordrer til, at der tages hensyn til vores anmodninger."

FINLAND

"Finland er stærkt engageret i den globale klimadagsorden, herunder Parisaftalen og EU's ambitiøse klima- og energipakke. Finlands langsigtede mål er et kulstofneutralt samfund baseret på vedvarende energikilder, og at fossile materialer erstattes af bæredygtigt fremstillede biobaserede materialer. Finland har besluttet at øge andelen af vedvarende energi i det endelige energiforbrug til over 50 %, udfase anvendelsen af kul til energiproduktion og halvere anvendelsen af fossil olie senest i 2030. Vores mål er at blive kulstofneutrale senest i 2045.

Finland understreger, at Miljørådets resultat den 13. oktober 2017 vil medføre en betydelig risiko for, at regnskabsreglerne ikke afspejler virkeligheden. Resultatet vil ikke tilskynde til bæredygtig skovforvaltning, fremme anvendelsen af bæredygtige og langvarige skovprodukter eller overgangen til en biobaseret økonomi. Den kompensation, der er fastsat i forordningen, er et skridt i den rigtige retning, men den aftalte mængde for Finland er ikke tilstrækkelig til at håndtere de debiteringer, som regnskabsreglerne forårsager.

LULUCF-sektoren og navnlig skovene i Finland er og vil fortsat være et betydeligt nettodræn. På grund af regnskabsreglerne vil skovene dog blive betragtet som en kilde til emissioner, og det egentlige emissionsreduktionsmål for Finland vil langt overstige 40 %. Dette vil ikke være i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra oktober 2014."

EUROPA-KOMMISSIONEN

"Efter anmodning fra flere medlemsstater vil Kommissionen gerne præcisere sin forståelse af de regnskabsregler for forvaltede skovarealer, der er fastlagt i dens forslag til LULUCF-forordningen.

Kommissionen minder om, at optag og emissioner på forvaltede skovarealer i henhold til dens forslag til LULUCF-forordningen skal bogføres i relation til skovreferenceniveauer.

Kommissionen gentager, at de foreslåede skovreferenceniveauer i overensstemmelse med forslaget skal bygge på en vurdering af det fremtidige kulstofdræn i en skov, en vurdering som foretages ved en fremskrivning af de registrerede skovkarakteristika og skovforvaltningens praksis og intensitet i en historisk referenceperiode¹.

Kommissionen understreger, at det foreslåede skovreferenceniveau tager fuldt hensyn til den fremtidige virkning af dynamiske, aldersrelaterede skovkarakteristika, f.eks. diameter, art, rotationslængde og historiske vækstrater, og ikke er til hinder for en øget fremtidig høst. Disse karakteristika kan i veldokumenterede tilfælde begrunde en høst op til den årlige skovtilvækst. En sådan stigning i høsten er forenelig med tilgangen med skovreferenceniveauer. Et dertil knyttet fald i optaget, der er nødvendigt for at gennemføre dette, bør derfor tages i betragtning ved fastsættelsen af skovreferenceniveauet.

En skæv aldersstruktur for skove (med for mange gamle træer) kan føre til en langsigtet reduktion af drænet. Kommissionen ønsker at forsikre medlemsstaterne om, at tilgangen med skovreferenceniveauer derfor ikke vil medføre urimelige begrænsninger for fremtidige justeringer af intensiteten i skovforvaltningen, der har til formål at opretholde eller styrke det langsigtede kulstofdræn i overensstemmelse med Parisaftalen."

¹ I dokument 12829/17 er denne periode 2000-2009.